

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoE/77/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515209342
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3515209342.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v exekučnej veci oprávneného 1/ Ing. U. N., bytom A. mesto nad Q., M. 6, 2/ Q. N., bytom A. P. nad Q., M. X a 3/ U. N., bytom A. P. nad Q., M. 6, zastúpení JUDr. Tiborom Bickom, advokát, so sídlom Považská Bystrica, Dukelská 972/7-3, proti povinným 1/ D. M., bytom S. W. XXX a 2/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO 00 585 441, o vymoženie 17.836,44 eur s prísl., na odvolanie povinného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 12Er/1092/2015-129 zo dňa 14. marca 2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 12Er/1092/2015-134 zo dňa 5. apríla 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie (výrok I.) a odklad exekúcie (výrok II.) s poukazom na § 243h ods. 1, § 58 ods. 1, § 57 ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že poverením tunajšieho súdu zo dňa 30.09.2015 bol súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie pre vymoženie 17.836,44 EUR s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15.01.2014, č. k. 7C/151/2008-294, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.07.2015, č. k. 6Co/810/2014-396. Dňa 27.04.2017 bolo súdu doručené podanie povinného 2/ označené ako návrh povinného 2/ na odklad exekúcie a návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie zo dňa 11.04.2017. Povinný 2/ vo svojom podaní tvrdil, že v rámci súdneho konania o vydanie exekučného titulu boli porušené ústavné práva povinného 2/ (ako žalovaného 2/) a bola mu odňatá možnosť konať pred súdom konať pred súdom spôsobom, ktorým povinnému 2/ neboli doručované dôležité písomnosti, pričom následne došlo k vydaniu exekučného titulu. Má za to, že takýto postup súdu bol v priamom rozpore s výkladom práva Európskeho súdu pre ľudské práva (konkrétne v prípade Trančíková proti Slovenskej republike). Tiež tvrdil, že k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces (konkrétne práva na rovnosť zbraní) došlo v rámci vydania exekučného titulu a má za to, že s najväčšou pravdepodobnosťou dôjde k zrušeniu exekučného titulu a následnému zastaveniu exekúcie. Oprávnení vo vyjadrení k návrhu povinného 2/ uviedli, že nie je dôvodný a považujú ho za hrubé obštrukcie. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že povinný 2/ sa svojím návrhom na zastavenie exekúcie domáhal, aby súd zastavil predmetnú exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku. Následne skonštatoval, že tu nie je daný dôvod pre ktorý by mala byť predmetná exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekučné konanie zastavené. Povinný 2/ tvrdil, že jeho práva boli v základnom nachádzacom konaní porušené (nedoručovanie písomností v základnom konaní, právo na spravodlivý súdny proces - rovnosť zbraní), pričom povinný mal možnosť domáhať sa nápravy ním tvrdených skutočností v základnom, nachádzacom konaní, nie však v exekučnom konaní. Povinný 2/ k svojmu podaniu nedoložil ani neoznačil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali správnosť jeho tvrdení. Nie je daná pochybnosť správnosti procesu vydania exekučného titulu, na podklade ktorého je predmetná

exekúcia vedená, ktorým je rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15.01.2014, č. k. 7C/151/2008-294, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.07.2015, č. k. 6Co/810/2014-396, nakoľko toto nie je predmetom skúmania exekučným súdom, pričom exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, a teda predmetná exekúcia je vedená dôvodne. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol o návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie tak, že návrh zamietol. Nakoľko súd návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie zamietol, nie je dôvodné z hľadiska práva, ekonomiky a hospodárnosti vykonávania predmetnej exekúcie a vedenia exekučného konania, aby súd návrhu povinného 2/ na odklad exekúcie vyhovel a odklad exekúcie povolil.

2. Proti tomuto uzneseniu a to proti výroku I. podal odvolanie povinný 2/ z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), e), f), g) a h) CSP. V odvolaní namietal, že v rámci súdneho konania o vydanie exekučného titulu boli porušené jeho ústavné práva a bola mu odňatá možnosť konať pred súdom spôsobom, ktorým mu neboli doručované dôležité písomnosti, pričom následne došlo k vydaniu exekučného titulu. Zastáva názor, že takýto postup súdu bol v priamom rozpore s výkladom práva Európskeho súdu pre ľudské práva (in concreto s právnymi závermi prijatými v Rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade Trančíková proti Slovenskej republike). V súdnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul a v ktorom vystupoval v postavení účastníka konania (žalovaného 2/) mu nebolo zo strany súdov doručené odvolanie žalovaného 1/ proti uzneseniu zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok alebo vyjadrenie žalovaného 1/ k žalobe. K nespochybniteľnému porušeniu práva na spravodlivý súdny proces (in concreto práva na rovnosť zbraní) došlo v rámci vydania exekučného titulu. S najväčšou pravdepodobnosťou dôjde k zrušeniu exekučného titulu a následnému zastaveniu exekúcie pričom poukázal na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej právo účastníkov konania na doručenie procesných vyjadrení ostatných účastníkov treba považovať za súčasť práva na spravodlivý proces. Nedoručenie vyjadrenia účastníka konania druhému účastníkovi konania vytvára stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasť práva na spravodlivý proces. Zároveň je takéto procesné opomenutie súdu hodnotené ako odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. Európsky súd pre ľudské práva právo účastníka konania na vyjadrenie ku skutkovým ako aj právnym argumentom strany koncipuje veľmi široko a nedáva možnosť súdu rozhodovať, či poskytnutie možnosti vyjadrenia sa ku skutkovým alebo právnym argumentom je účelné. Povinný 2/ zastáva názor, že v zmysle rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade Trančíková proti Slovenskej republike súd nemôže zbaviť účastníka konania jeho práva, ktoré je garantované priamo čl. 6 Dohovoru. Súd nemôže ani prezumovať, že strana by sa k písomnému vyjadreniu strany nevyjadřila a toto písomné vyjadrenie je povinný jej doručiť, a to aj v prípade, že v konečnom rozhodnutí sa neopiera o argumenty v ňom uvedené. V ďalšej časti odôvodnenia povinný 2/ tiež poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR č.k. 3Cdo/466/2014 zo dňa 12.03.2015, č.k. 2Cdo/180/2014 zo dňa 25.02.2015, č.k. 4Cdo/204/2011 zo dňa 28.06.2012. Zastáva názor, že súd prvej inštancie sa relevantne nevysporiadal s podaným návrhom povinného 2/ na zastavenie exekúcie a dôvodmi v ňom uvedenými. Na záver navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. a v tom rozsahu ju vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu povinného 2/ podané nebolo.

4. Súčasťou podaného odvolania povinného 2/ bol návrh na odklad exekúcie, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 12Er/1092/2015-152 zo dňa 04.06.2018 tak, že bol zamietnutý z dôvodu opakovanej žiadosti o odklad exekúcie z tých istých skutkových a právnych dôvodov.

5. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. V danom prípade bolo predmetom odvolacieho konania preskúmanie uznesenia súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, v predmetnej veci bolo podstatnou právnou otázkou posúdenie, či sú splnené predpoklady na vedenie exekučného konania, na ktoré je súd povinný prihliadať počas celého konania. Jedným z týchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul.

7. Z obsahu súdneho spisu vedeného v prejednávanej veci vyplýva, že oprávnení 1/ až 3/ sa domáhali svojím návrhom na vykonanie exekúcie voči povinným 1/ a 2/ vymoženía sumy 17.836,44 eur s prísl. na základe exekučného titulu, za ktorý označili rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 7C/151/2008-294 zo dňa 15.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/810/2014-396 zo dňa 07.07.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.03.2014 a vykonateľnosť dňa 13.08.2015. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnej exekútorke JUDr. Márii Krasňanovej udelené dňa 30.09.2015. Povinný 2/ v priebehu exekučného konania podal viacero návrhov (námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie, návrh na odklad exekúcie), kedy o poslednom návrhu na zastavenie exekúcie bolo rozhodnuté napadnutým uznesením so záverom súdu prvej inštancie, že predmetná exekúcia je vedená dôvodne.

8. Odvolací súd preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní povinným 2/ vznesené a v plnom rozsahu sa v napadnutej časti stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Povinný 2/ v podanom odvolaní neuviedol žiadne podstatné okolnosti, ktoré by mohli prívodiť zmenu napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. Za daného stavu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého uznesenia v zmysle § 387 ods. 2 CSP a v celom rozsahu na ne poukazuje. K námitkam povinného dodáva nasledovné.

9. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

10. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

11. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

12. Odvolací súd uvádza, že z podstaty exekučného konania vyplýva, že existencia práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti musí byť najprv určená rozhodnutím príslušného štátneho orgánu alebo iným zákonom stanoveným spôsobom. Z toho dôvodu je nutné, aby všetko, čo je potrebné pre určenie práva, bolo vykonané v konaní o veci samej (v tzv. základnom konaní). V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní) je potom možné prihliadnuť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Okolnosti majúce za následok zánik práva, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu, zákon umožňuje uplatniť len v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní) a spôsobom na to určeným. Ich relevancia sa dovŕšuje vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stáva podkladom pre vykonanie exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú stránku exekučného titulu, pretože je viazaný rozhodnutím súdu v základnom konaní. V exekučnom konaní súd skúma formálne a materiálne predpoklady, za ktorých možno exekúciu vykonávať. Formálna vykonateľnosť je splnená dodržaním zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, o uplynutí lehoty na plnenie a o podaní riadneho opravného prostriedku. Materiálne predpoklady vykonateľnosti exekučného titulu sú, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú, či nejde o rozhodnutie voči neexistujúcemu subjektu, či sú označení natoľko presne, že nemožno mať neodstrániteľnú pochybnosť, o koho sa jedná a či ide o plnenie, ktorého vymoženie zákon predpokladá. Ak exekučný súd zistí prekážku brániacu vykonaniu exekúcie, je povinný z úradnej moci a v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania rozhodnúť o zastavení exekúcie, resp. o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej následnom zastavení.

13. Na základe uvedeného preto nemôžu obstať odvolacie námietky povinného 2/ týkajúce sa porušenia jeho práv v základnom (nachádzacom) konaní, ktoré skutočnosti mali byť namietané v základnom konaní. V prípade, že povinný 2/ nesúhlasil s vydaným exekučným titulom v základnom konaní z dôvodu, že súd prvej inštancie, prípadne odvolací súd, pri vydávaní tohto exekučného titulu porušil jeho procesné práva, mohol sa proti tomuto exekučnému titulu brániť podaním opravného prostriedku v tomto základnom konaní, resp. podaním mimoriadneho opravného prostriedku (čo aj urobil). Exekučný súd nie je oprávnený skúmať, či vec konajúcim súdom bola správne posúdená resp. či konanie, ktoré vydaniu exekučného titulu predchádzalo je zaťažené inými vadami. Súd prvej inštancie sa preto správne obmedzil na skúmanie formálnych a materiálnych predpokladov vedenia exekúcie v rámci ktorých zistil, že exekúcia je vedená dôvodne na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým je v danej veci rozsudok Okresného súdu Nové mesto nad Váhom č.k. 7C/151/2008-294 zo dňa 15.01.2014 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/810/2014-396 zo dňa 07.07.2015. Odvolací

súd tiež dodáva, že povinný 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne relevantné dôvody (a odvolací súd ich ani nezistil), pre ktoré by bolo možné predmetnú exekúciu zastaviť podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku.

14. Odvolací súd záverom dodáva, že nakoľko došlo dňa 24.09.2018 súdu prvej inštancie podanie súdnej exekútorky, v ktorom oznamuje vrátenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že došlo ku skončeniu exekučného konania vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie dňa 19.09.2018, exekúcia voči povinným 1/ a 2/ je skončená a vykonáva nebude.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. ako vecne správne potvrdil.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).